

forstaa denne Betænkelse; men for mig, som personlig kender den unge Mand og den unge Mand's Familie, er denne Betænkelse ikke tilstede, og jeg vil sige, at dersom en personlig Garanti kunde antages, saa vil jeg ikke nære den ringeste Betænkelse ved at paatage mig Borgen for, at den unge Mand vil opfylde enhver Forpligtelse, han i saa Henseende paatager sig, og skulde han ikke være i Stand til at opfylde den af en eller anden Grund, saa vil baade han og hans Familie føle sig forpligtede til at erstatte Stat og Kommune de Udgifter, der medgaa til hans Oplærelse. — Det glæder mig paa den anden Side, at Udvalget har fundet sig foranlediget til at foreslaa bevilget en Sum af 3,000 Kr. til Opførelsen af en Skole i Vestmannhavn, og jeg nærer det samme Haab, som den ærede Kultusminister nys udtalte, at lignende Krav fra Færøerne, naar de blive vedlagte med tilstrækkelige Oplysninger om, at Kommunen er villig til at gjøre, hvad den er i Stand til, ville faae en velvillig Modtagelse hos Bevillingsmagten; thi ellers vilde jeg meget beklage, at Udvalget ikke har kunnet gaa ind paa Bevilling af det store Beløb, som er forlangt til Opførelsen af Skolebygninger paa Færøerne. Jeg kan godt forstaa, at der kan rejse sig Betænkelse hos Udvalget mod en saadan Bevilling, men de ere ikke i Indstillingen begrundede saaledes, som jeg finder, der kunde være Anledning til. Den Betænkelse, som jeg vilde nære, vilde være den, at et saadant Overflag som dette, der skal udstrække sig over en længere Aarrække, isølge Sagens Natur maa være bygget paa et temmelig løst Grundlag. Det kan vise sig, at denne Sum, skjøndt den synes meget betydelig, kan være utilstrækkelig, men det kan ogsaa vise sig, at den kan være for stor. Jeg tror imidlertid, at det vil blive modtaget med megen Taknemmelighed paa Færøerne, hvis det viser sig, at naar der i enkelte Tilfælde fremkommer Krav, disse møde venlig Imødekommenhed. Naar Udvalget har henvist til, at den Bei, som Skoledirektionen paa Færøerne har slaet ind paa, vil gribe forstyrrende ind i Hjemmeundervisningen paa Færøerne, da vil jeg sige, at denne Betragtning for mig ikke har nogen synderlig Betydning. Jeg skal villig indrømme, at Hjemmeundervisningen paa Færøerne har været ganske tilfredsstillende som Hjemmeundervisning betragtet, men den er aldrig gaaet ud over en ganske god Oplærelse i Kristendom, en ganske tilfredsstillende Oplæring i at læse og en meget tarvelig Undervisning i Regning og Skrivning, men om Historie og Geografi har der i de fleste Tilfælde aldrig været Tale. Jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, at denne Hjemmeundervisning i de senere Aar har ladet Meget tilbage at ønske. Derimod har der paa Færøerne i de senere Aar udviklet sig et frivilligt Skolevesen paa en høist glædelig Maade, og jeg vil sige, at, dersom den frivillige Skolegang paa

Færøerne af Mangel paa Understøttelse fra Statens og Kommunens Side skulde vise sig ikke at kunne bestaa, paa Grund af Mangel paa Lærkræfter eller paa Grund af Mangel paa hensigtsmæssige Lokaler, saa vil det være meget betænkeligt at vende tilbage til Hjemmeundervisningen. Det er vistnok den almindelige Anskuelse paa Færøerne, at man der bliver nødt til at gaa over til tvungen Undervisning; men dette vil jeg antage for at være meget beklageligt og at stemme meget lidt med de Tendenser, som synes at være raadende her i denne Forsamling, hvor den frivillige Undervisning har meget betydelige Talsmænd. — Hvad det angaar at forlange Undervisningstiden for dem, som opdrages til Skolelærere paa Færøerne, maa jeg være fuldstændig enig med Skoledirektionen i, at denne Tid bør forlænges fra 2 til 3 Aar, thi mange af de unge Mænd, som offre sig til Lærergjerningen paa Færøerne, have ikke havt nogen ordentlig Skolegang i deres Opvæxt, og de ere komne til Thorshavn Skole med meget ufuldkomne og ufuldstændige Forunderskaber. Jeg tror, at det er en Anskuelse, som findes ikke alene mellem Lærerne ved de thorshavnske Skoler, at Tiden er for kort, jeg tror, at der ogsaa er en Følelse hos de unge Mænd, som offre sig for Skolegjerning, at deres Undervisning er noget ufuldstændig. For Resten kunde jeg naturligtvis ligesom Udvalget have ønsket, at Sagen først var kommen til Forhandling og Erklæring i Færøernes Lagthing. Der er en anden Bevilling, som har foraarsaget mig en ublandet Glæde, og jeg tror, at den vil blive modtaget paa Færøerne med almindelig Anerkjendelse, nemlig Bevillingen til affædiget Syssemand Winther. Jeg maa fuldstændig billige, at den aarlige Understøttelse af Statskassen er sat noget højere, end det er sket i tidligere Tilfælde af lignende Natur. Syssemand Winther har ikke alene været en udmærket dygtig, samvittighedsfuld og human Embedsmand, men en Mand, der har gjort sig i høi Grad fortjent af Færøerne, og han har været og er i al sin Færd en sand Hædermand.

Beth: Det er kun et temmelig lille Punkt, med Hensyn til hvilket jeg har tilladt mig at begjære Ordet, men det er et Punkt, som er af ikke lidet Bigtighed for dem, som det nærmest gjælder om. Jeg sigter herved til § 20, Konto II. D. 2, som handler om Medhjælp til Kriminal- og Politiretten. Hvad jeg der ønsker at bemærke, knytter sig ikke til noget Afstemningspunkt, som ved nærværende Behandling vil komme til at foreligge her i Salen, men jeg skal dog udbede mig den høitærede Formands Tillæbelse til ikke desto mindre at gjøre et Par Bemærkninger derom, idet det er min Hensigt at henstille til den høitærede Justitsminister, hvorvidt han i den Retning, som jeg vil omtale, vil finde sig foranlediget til til 3die Behandling at stille et Endringsforslag.